

สู่ยุคภาษีอากร...หาใช่ยุคพระศรีอารีย์

โดย ผศ.สุพล พรหมมาพันธุ์

คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ รายวัน ฉบับวันศุกร์ที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 หน้า 4

ยุควิกฤติเศรษฐกิจ เงามักได้ทราบข่าวรอบวันที่ทำให้จิตใจห่อเหี่ยวในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะห่อหุ้ม **ข่าวที่ขึ้นพาดหน้า 1** มาเป็นระยะเวลาหลายเดือนและต่อเนื่อง ตั้งแต่เดือนมีนาคม จนถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2552 คือ **ข่าวเรื่องการจัดเก็บภาษีเพิ่มของรัฐบาล** ทั้งภาษีเหล่า เบียร์ บุหรี่ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องดื่มที่มีคาเฟอีนประเภทชา และกาแฟ และที่จ่อคิวกำลังจะขึ้นอีกได้แก่ ภาษีสถานบันเทิง 4,000 แห่งทั่วประเทศ และกำลังจะตามมาด้วยการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เรียกกันว่าเข้า **“สู่ยุคภาษีอากร”** คือ **ประชาชนต้องแบกรับการเสียภาษีเงินหลังอากร** ในบางครั้งคนไทยเราส่วนใหญ่คิดว่าเกิดมาทั้งทีเมื่อกระทำความดีแล้ว มักตั้งความปรารถนาในภพชาติต่อไปว่า ขอให้ได้เกิดมาใน **“ยุคพระศรีอารีย์”** แต่พอพูดถึงเรื่องการเสียภาษี มักชอบพูดเป็นแกมขบขันว่า **“ยุคภาษีอากร”** ซึ่งความจริงความหมายของยุคทั้ง 2 มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ขอเล่าถึงเรื่องการเสียภาษีบ้าง ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552 หน้า 8 ความตอนหนึ่งว่า **“กรณ์” รั้งรั้งถึงแตก** นายกรณ์ จาติกวณิช รมว.คลัง กล่าวว่า ในช่วง 5 เดือนของปีงบประมาณ 52 การจัดเก็บต่ำกว่าเป้าไปหลายหมื่นล้านบาทและทั้งปีอาจต่ำกว่าเป้า 10% หรือประมาณ 1.5 แสนล้านบาท ที่ได้แถลงต่อหน้ารัฐสภา ซึ่งอาจกระทบกับการใช้จ่ายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องหารายได้เพิ่มจากภาษีอื่น หรือหาแหล่งเงินกู้เพื่อนำมาใช้จ่ายในด้านต่างๆ แต่ยืนยันจะไม่ให้การกู้เงินในปีไม่เกิน 4.3 แสนล้านบาทตามที่กฎหมายกำหนด แม้เพดานขณะนี้เหลือวงเงินกู้เพียงจำนวนน้อยที่ประมาณ 9 หมื่นล้านบาท รัฐบาลจะบริหารจัดการให้ได้แน่นอน

สำหรับการจัดเก็บที่ต่ำลง เนื่องจากกำลังการผลิตในประเทศที่ขณะนี้เหลือเพียง 57% ปรับลดลงจากเมื่อ 6 เดือนก่อนที่อยู่ 70% ดังนั้น เมื่อการผลิตลดลง การนำเข้าเพื่อนำมาผลิตเพื่อส่งออกที่ถือเป็นรายได้หลักของประเทศก็จะต้องลดลงด้วย และเมื่อรวมกับการจัดเก็บภาษีน้ำมันที่ปรับลดลงอย่างมากจากราคาน้ำมันที่ลดลงมาจาก 140 เหรียญต่อบาร์เรล เหลือเพียง 40 เหรียญต่อบาร์เรลในปัจจุบัน จะทำให้การจัดเก็บภาษีทั้งปี 52 ต่ำลงไปอีก จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องหารายได้เพิ่มจากภาษีอื่นหรือหาแหล่งเงินกู้เพื่อนำมาใช้จ่ายในด้านต่างๆ **“เราจะไม่กดดันให้กรมสรรพากรเร่งรัดเก็บภาษีผู้ประกอบการและประชาชนหรือภาษีนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาเพิ่ม แต่จะต้องหาภาษีประเภทอื่น ซึ่งอยู่ระหว่างพิจารณาและต้องปรับลดรายจ่ายในปี 53 ด้วย ซึ่งเร็วๆ นี้รัฐจะพิจารณางบประมาณปี 53 ส.ส. จำเป็นต้องใช้ความกล้าหาญที่จะปรับลดงบ”**

การจัดเก็บภาษีของรัฐบาลดังกล่าว ซึ่งเรียกโดยรวมว่า “ภาษีสรรพสามิต” หรือบางคนเรียกว่า “ภาษีบาป” ในมุมมองของรัฐบาลอาจมองว่า “การจัดเก็บภาษีเพิ่มเป็นเรื่องเล็ก” แต่มุมมองของภาคประชาชนอาจมองว่า “เป็นเรื่องใหญ่ เพราะเขาอาจเกิดความรู้สึกว่า ไม่เป็นธรรม” รัฐบาลอย่าลืมนะว่า ปัญหาเรื่องการจัดเก็บภาษีเคยมีอดีตอันปวดร้าวมาแล้ว จากกรณีที่ชาวยุโรป หรือชาวอาณานิคมส่วนหนึ่งที่อพยพเข้าสู่อเมริกา ประสบปัญหาเรื่องความขัดแย้งเรื่องภาษีจนนำไปสู่การประกาศอิสรภาพเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาความขัดแย้งเรื่องภาษีนี้นี้เป็นความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลอังกฤษกับชาวอาณานิคม ได้เกิดขึ้นเนื่องจากนโยบายการคลังของอังกฤษเรียกเก็บภาษีในรูปแบบต่างๆ จากชาวอาณานิคม เช่น พ.ร.บ. น้ำตาล พ.ศ. 2307 ให้เก็บสินค้าน้ำตาลที่ไม่ได้ส่งมาจากอังกฤษ พ.ร.บ. แสตมป์ พ.ศ. 2308 ให้ปิดแสตมป์สิ่งพิมพ์ทุกชนิด ภาษีที่รัฐบาลอังกฤษเรียกเก็บสูงขึ้นเรื่อยๆ จนชาวอาณานิคมเกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรม และแล้วในวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2316 ณ เมืองบอสตัน ชาวอาณานิคมกลุ่มหนึ่งได้ปลอมตัวเป็นชาวอินเดียแดงลงไปในเรือบรรทุกสินค้าของอังกฤษ แล้วชนหีบห่อใบชาโยนทิ้งทะเล เหตุการณ์ครั้งนี้เรียกว่า “บอสตัน ที ปาร์ตี้ (Boston Tea Party)” ได้กลายเป็นชนวนที่ทำให้เกิดการรวมตัวกันของชาวอาณานิคม ต่อต้านรัฐบาลอังกฤษอย่างจริงจัง สงครามการต่อต้านรัฐบาลอังกฤษได้ยืดเยื้อนานถึง 6 ปี มีการสู้รบเกิดขึ้นทุกแห่ง โดยมี ยอร์ช วอชิงตัน เป็นแม่ทัพ และแล้ววันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2319 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศอิสรภาพ ณ เมืองฟิลาเดลเฟีย โดยโทมัส เจฟเฟอร์สัน เป็นผู้ร่างคำกล่าวประกาศอิสรภาพ ไม่เพียงแต่เกิดชาติใหม่เท่านั้น แต่เป็นการประกาศให้โลกรู้ถึง ความสำคัญของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ (www.sainampeung.ac.th)

ความสำคัญต่อมา คำถามคือว่า ทำไมผู้คนเวลาทำบุญแล้ว มักตั้งความปรารถนาว่า ขอให้กลับมาเกิดใน “ยุคพระศรีอาริย์” เพราะใน ยุคของพระศรีอาริย์นั้น เป็นยุคที่ประชาชนมีความสุขมาก “แผ่นดินจะราบเป็นหน้ากลอง” พระศรีอาริย์หรือพระศรีอาริย์เมตไตรยสัมมาสัมพุทธเจ้า (Sri Ariyameetrai Buddha) ตามประวัติเล่าว่าได้บำเพ็ญพระโพธิญาณอยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิต เพื่อรอการประสูติเป็นพระพุทธเจ้าเมื่อย้อนไปในยุคของพระสิริมตตะพุทธเจ้า พระศรีอาริย์เมตไตรยทรงเป็นกษัตริย์พระนามว่า พระเจ้าสังขจักรจอมจักรพรรดิแห่งนครอินทปัตต์ วันหนึ่งทรงทราบข่าวพระพุทธเจ้าเสด็จมาใกล้ๆ เมืองอินทปัตต์ทรงตีพระทัยยิ่งจึงรีบเสด็จไปด้วยพระบาทเพียงหนึ่งวันพระบาททั้งสองก็แตกช้า วันที่สามพระขงฆ์ก็แตกยับพระโลหิตนองวันที่สี่ไม่สามารถเสด็จต่อไปได้แต่ด้วยพระวิริยะและจิตมุ่งมั่นที่จะเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า จึงกระเียบไปด้วยพระอุระพระพุทธเจ้าทรงทราบด้วยญาณทิพย์จึงแปลงเป็นมาณพหนุ่มขับเกวียนพาไปถึงที่พำนักของพระพุทธเจ้า พระอินทร์และมเหสีทั้งสี่ได้แปลงเป็นหญิงชาย นำห่อข้าวทิพย์และน้ำทิพย์มาให้เสวย เมื่อพระองค์หายบอบช้ำจึงเสด็จไปในพระวิหาร เพียงแรกพบพระพุทธเจ้าก็ทรงสลบลงด้วยความปลื้มปิติ เมื่อฟื้นพระวรกายจึงตรัสว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า” และมีได้ตรัสอะไรได้อีกด้วยความยินดีพระทัย พระองค์ขอสดับธรรมของพระพุทธเจ้าเพียงบทเดียวเพราะไม่มีสิ่งใดถวายบูชาพระธรรมเทศนา จึงทรงตัดพระเศียร (ศรีษะ) ด้วยพระนขา (เล็บ) ถวายเป็นพุทธบูชา และในยุคของพระโคตมพุทธเจ้า พระศรีอาริย์เมตไตรยทรงเป็นพระสงฆ์สาวกของพระโคตมพุทธเจ้า พระนามว่า พระอชิตเถระ ครั้งหนึ่งทรงได้รับพุทธพยากรณ์ว่า จะได้เป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต กล่าวกันว่าพระศรีอาริย์เมตไตรยสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น จะทรงตรัสรู้ที่ไม้กาะทิง มีพระชนม์ 8 หมื่นพรรษา พระวรกายสูง 80 ศอก (<http://th.wikipedia.org>)

ในยุคพระศรีอริยเมตไตรย์ ที่จะมาในอนาคต โลกนี้จะมีความสุข และพระศาสนาจะมีความรุ่งเรืองกว่า พระศาสนาของพระพุทธเจ้าในองค์ปัจจุบันนี้ ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า จะมีพระอรหันต์มากกว่า และประชาชนจะมีความสุขอย่างยิ่ง คือจะไม่มีเรื่องร้อนใจเลย ทุกคนพอใจในความเป็นอยู่ ไม่มีการเบียดเบียน ตอนนอนไม่ต้องปิดประตูบ้านก็ได้ ไม่ต้องทำประตูบ้านก็ได้ เรื่องคนร้าย หรือขโมยก็ไม่ต้องกลัว แล้วก็คนจะเป็นคนดีเหมือนกันหมด ไม่มีคนพาล จนกระทั่งลงจากบ้าน ก็ไม่มีใครจำได้ว่าใครเป็นใคร เพราะมันดีเหมือนกันหมด มันสุภาพเหมือนกันหมด มันสวยเหมือนกันหมด จนเมื่อกลับเข้าบ้าน จึงจะจำได้ว่า นี่คือภรรยาของเรา นี่คือสามีของเรา นี่คือลูกของเรา และต้องการอะไรก็ได้ มันมีต้นไม้พิเศษที่เรียกว่า ต้นกัลปพฤกษ์ อยู่ทุกทิศ อยากริอะไรก็ไปขอที่ต้นไม้ จะสะดวกสบาย แม้แต่การคมนาคม การไปการมา จนว่าน้ำในแม่น้ำนั้น จะไหลลงข้างหนึ่ง จะไหลขึ้นข้างหนึ่ง เพื่อจะสะดวกต่อการใช้เรือ มันเป็นเรื่องละเอียดมาก ๆ ไม่ต้องพูดหมด มันลำบากเปล่า ๆ เอาแต่ใจความมา สรุปว่าไม่มีความทุกข์ อยู่กันเป็นผาสุก ไม่มีอันธพาล ทุกอย่างได้อย่างออกอย่างใจ ดังนั้น จึงมีคนจำนวนมากตั้งความปรารถนาที่จะเกิดให้ทันในยุคของพระศรีอาริย์ หรือพระศรีอริยเมตไตรย์ และมีคำแนะนำว่าต้องทำอย่างนั้น อย่างนี้แล้วจะได้ไปเกิดในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรย์ หรือแม้แต่บูชามหาชาติ หรือดอกไม้หนึ่งพันดอก หรือฟังให้ครบทั้งพันภาษา หรือทั้งพันคาถา อย่างนี้เป็นต้น (พุทธทาสภิกขุ) (www.vcharkarn.com)

ความข้างต้น คือ ความแตกต่างกันระหว่าง “ยุคภาชีอาน... และยุคพระศรีอาริย์” ประชาชนทุกคนยินดีเสียภาษีให้รัฐ เพื่อนำเอาไปพัฒนาประเทศ ขอนี้ทุกคนรู้ดีอยู่แล้ว แต่อย่าให้ถึงกับรีดนาทาเร้นมากเกินไป จนเข้าข่ายที่เรียกว่า “รีดเลือดกบฏ” เอาพอประมาณ เพราะไม่เช่นนั้นอาจเกิดข้อขัดแย้งขึ้นได้ ส่วนมองในยุคของพระศรีอาริย์ คุณเป็นคนหนึ่งหรือไม่ ? ที่ปรารถนาขอให้เกิดในยุคพระศรีอาริย์ เมื่อได้ตั้งความความปรารถนาเอาไว้แล้ว ต้องมันแรงกระทำความดีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตามหลักหัวใจของพระพุทธศาสนาที่ว่า “ละเว้นความชั่ว ประพฤติความดี และทำจิตใจของตนให้บริสุทธิ์” นี่เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย.

